Vraag nr. 123
van 8 april 2005
van mevrouw LINDA VISSERS

Technische Commissie Brandveiligheid – Samenstelling en werking

In het besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1988 tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan de logiesverstrekkende bedrijven moeten voldoen, bepaalt artikel 5 dat de vergunningsaanvrager steeds beroep kan aantekenen bij de minister tot wiens bevoegdheid het toerisme behoort. De minister zal dan een uitspraak doen na het advies te hebben ingewonnen van de Technische Commissie Brandveiligheid.

De huidige samenstelling van de Technische Commissie Brandveiligheid, zoals die in het antwoord op een schriftelijke vraag werd meegedeeld (vraag nr. 12 van 15 oktober 2004; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 2004, blz. 275), wordt op dit ogenblik door tal van brandweerkorpsen in vraag gesteld.

De vertegenwoordiger van de brandweerdiensten in de commissie, en als dusdanig het lid met het meeste gewicht als het gaat over brandveiligheid, is immers reeds sinds 1 oktober 2003 met verlof voorafgaandelijk aan zijn pensioen. Bovendien is hij reeds enige jaren zaakvoerder van een studiebureau gespecialiseerd in brandpreventieadvies en -projecten.

De wetgeving terzake is de volgende.

Artikel 22 van het koninklijk besluit (KB) van 8 november 1967 houdende, voor de vredestijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand (wijziging KB van 23 augustus 1985) bepaalt dat de brandweerdiensten controle uitoefenen inzake brandvoorkoming. Zij doen dit wanneer twee voorwaarden gelijktijdig zijn vervuld: de controle moet in de wetgeving voorzien zijn en de burgemeester moet expliciet opdracht geven tot die controle. Deze controle wordt verricht door een lid van de (territoriaal bevoegde, tenzij tijdelijk anders overeengekomen!) brandweerdienst dat houder is van het brevet van technicus-brandvoorkoming. Er wordt een verslag van opgemaakt dat wordt ondertekend door het vermelde lid en mede-ondertekend door de officier-dienstchef, die het aan de burgemeester toezendt.

De wetgeving waarop men zich baseert om de controle uit te oefenen, is het reeds eerder vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1988. De territoriaal bevoegde brandweerdienst moet dus, op vraag van de burgemeester, controle uitoefenen op de bepalingen in dit decreet.

Bovendien bepaalt een ministeriële omzendbrief van 28 mei 1985 dat deze controle expliciet dient te gebeuren door de brandweerdienst en dat geen enkel controleorganisme van welke aard dan ook deze bevoegdheid kan overnemen. Het gaat hier zeer uitdrukkelijk over de toenmalige Erkende Organismen, nu Externe Diensten voor Technische Controle, zeker niet over commerciële studiebureaus : terwijl er twijfel bestond over de neutrale controlebureaus, was de situatie duidelijk voor commerciële bureaus : zij kunnen zich nooit in de plaats stellen van de brandweer.

Indien deze controle negatief uitvalt, staan er voor de hoteluitbater twee mogelijkheden open : of hij conformeert zich aan de wettelijke bepalingen en vraagt de burgemeester om een nieuw controle, of hij vraagt een afwijking aan bij de bovenvermelde Technische Commissie.

Natuurlijk kan een hoteluitbater de hulp inroepen van een studiebureau voor de uitvoering van het project inzake verbetering van de brandveiligheid teneinde aan de wettelijk normen te voldoen. Het gaat hier enkel om de controle achteraf. Een advocaat kan zich immers ook niet in de plaats stellen van de politieagent, een fiscaal adviseur niet in de plaats van de Inspectie van Financiën.

Kiest hij voor een afwijkingsaanvraag, dan kan hij ook een beroep doen op een studiebureau voor het opstellen van de aanvraag. Het is evenwel de bovenvermelde Technische Commissie die de minister adviseert of de afwijking kan worden verleend en tegen welke voorwaarden. In deze commissie zal de vertegenwoordiger van de brandweer normalerwijze de grootste deskundigheid en het grootste gezag hebben. Het is derhalve niet meer dan normaal dat deze brandweervertegenwoordiger zijn taak in de allergrootste autonomie uitvoert.

Na de verlening van de afwijking is het nogmaals de territoriaal bevoegde brandweer die nagaat of de opgelegde voorwaarden zijn nageleefd.

Ten slotte moet ook worden opgemerkt dat brandveiligheid een snel evoluerend domein is, waarin de

wetten en reglementeringen moeten worden aangepast aan de stand van de techniek en veranderende eisen van gasten en uitbaters. Eisen evolueren van prescriptief naar performatie-gebasserd, van een middelenverbintenis naar een resultaatsverbintenis, en ook de reglementering moet die evolutie kunnen volgen.

1. Was de minister op de hoogte van het feit dat de betrokken vertegenwoordiger van de brandweerdiensten ondertussen met verlof is voorafgaandelijk aan zijn pensioen en hij bijgevolg de brandweer van Hasselt heeft verlaten ?

2. Was de minister ervan op de hoogte dat deze brandweervertegenwoordiger in de bovenvermelde Technische Commissie een studiebureau inzake brandvoorkoming leidt ?

3. Is het deontologisch verantwoord dat de zaakvoerder van een commercieel studiebureau inzake brand, tegelijkertijd het meest gezaghebbende lid van een afwijkingscommissie is ?

4. Welke stappen onderneemt de minister om te voorzien in de vervanging van betrokkene ?

5. Welke stappen onderneemt de minister om in de toekomst de onafhankelijkheid van de Technische Commissie, inzonderheid van de brandweervertegenwoordiging ten opzichte van hoteluitbaters op hun grondgebied, te garanderen ?

6. Welke stappen onderneemt de minister om de burgemeesters erop te wijzen dat conform de rondzendbrief van 28 mei 1985 controlebezoeken in logiesverstrekkende bedrijven enkel door leden van de territoriaal bevoegde brandweerdienst volgens artikel 22 van het KB van 8 november 1967 kunnen gebeuren ?

7. Welke stappen onderneemt de minister om binnen zijn departement in de nodige deskundigheid te voorzien inzake het opvolgen van het snel evoluerende domein van de brandveiligheid en het aanpassen van de reglementering hieraan ?

8. Is het een voorbeeld van goed bestuur dat dezelfde problematiek zich eveneens situeert binnen andere departementen, bijvoorbeeld het departement Welzijn (rustoorden) en het departement Cultuur (schouwspelzalen) en dat elk van deze departementen daar eigen oplossingen voor zoekt ?

9. Zijn er plannen om dit probleem meer algemeen aan te kaarten, zeker in het licht van het regeerakkoord, waarin wordt geopteerd voor de overheveling van de hele bevoegdheid over brandweer en brandveiligheid naar Vlaanderen ?

Antwoord

Vooraleer punt per punt te antwoorden op de gestelde vragen wil ik wijzen op het antwoord dat ik mocht geven op de parlementaire vragen, nr. 12 van 15 oktober 2004 van mevrouw Linda Vissers en nr. 68 van 19 januari 2005 gesteld door de heer Patrick Janssens, en waarbij dezelfde problematiek werd aangesneden.

1. De betrokken vertegenwoordiger van de brandweerdiensten waarnaar u verwijst, is één van drie vertegenwoordigers-deskundigen van de brandweerdiensten die bij besluit van 23 november 1988 werd aangesteld als lid van de Technische Commissie Brandveiligheid van de Logiesverstrekkende Bedrijven.

   Betrokkene nam inderdaad in oktober 2003 verlof voorafgaandelijk aan zijn pensioen. Bij brief van 8 september 2003 werd de voorzitter van de Technische Commissie Brandveiligheid door de waarnemend burgemeester, bevoegd voor de betrokken brandweerdienst, op de hoogte gebracht van dit feit, waarbij gesteld werd dat betrokkene vanaf oktober 2003 kon genieten van een verlof voorafgaandelijk aan zijn pensionering op 60 jaar, periode die met dienstactiviteit gelijk gesteld wordt. De wnd. burgemeester vroeg met hetzelfde schrijven of betrokkene, gezien zijn technische kennis op vlak van de brandveiligheid voor deze periode (4 jaar), verder als deskundige deel zou mogen blijven uitmaken van de Technische Commissie. De voorzitter is ingegaan op deze vraag, gezien de jarenlange positieve inbreng van betrokkene bij de behandeling van afwijkingsaanvragen, en

mijn voorganger is op de hoogte gebracht van deze beslissing.

2. Betrokkene is inderdaad sinds het najaar 2003 zaakvoerder van een consultancybedrijf inzake brandveiligheid ("fire engeneering"), en treedt daarbij op als consultant inzake brandveiligheidsdossiers.

   Van zodra ik op de hoogte was van dit feit, heb ik de voorzitter van de Technische Commissie Brandveiligheid verzocht te onderzoeken of er hier geen gevaar is/kan zijn voor tegenstrijdigheid van belangen.

   De Voorzitter van de Technische Commissie heeft mij laten weten samen met de leden van zijn commissie te werken aan een gedragscode waarin mogelijke onverenigbaarheden werden opgelijst, en waarbij een ontslagmaatregel ingeval van belangtegenstrijdigheid wordt ingebouwd.

   De voorzitter van de Technische Commissie meldde mij niet op de hoogte te zijn van feiten waar de genoemde brandweerdeskundige de deontologie in de dossierbehandeling binnen de commissie zou overtreden hebben. Op 26 april jl. ontving ik een schrijven van de genoemde brandweerdeskundige waarin ik word gevraagd zijn ontslag als commissielid te aanvaarden.

3. De Technische Commissie Brandveiligheid telt drie leden van de brandweerdiensten, en drie leden-vertegenwoordigers van het Technisch Comité Logiesverstrekkende Bedrijven. De beslissingen worden op voorstel van de voorzitter ïn unanimiteit genomen, na een bezoek ter plaatse, tenminste door 1 lid van de brandweerdiensten, samen met 1 lid van het Technisch Comité. Het is dus onjuist te stellen dat de betrokken brandweerdeskundige "het meest gezaghebbend lid" zou zijn. De deontologie kan anderzijds inderdaad niet toelaten dat er belangentegenstrijdigheid zou zijn.

4. Voor de vervanging van een lid van de groep 'brandweerdiensten' ben ik niet bevoegd, en zal ik daartoe een voorstel vragen aan de federale minister van Binnenlandse zaken, bevoegd voor de organisatie van de brandweerdiensten.

5. Het probleem is onbestaande vermits de drie leden-deskundigen van de brandweerdiensten, geen dossiers ter behandeling krijgen van hotels op hun grondgebied. Dit is trouwens ook het geval voor de vertegenwoordigers van het Technisch Comité die gevraagd worden te opereren buiten hun eigen regio. Ik verwijs daarbij ook naar het antwoord op vraag 1 van reeds genoemde parlementaire vraag nr. 68, en wil beklemtonen dat de Technische Commissie Brandveiligheid iedere afwijkingsaanvraag technisch onderzoekt en voorstellen uitwerkt waarbij naast het toestaan van de gevraagde afwijkingen door het opleggen van alternatieve oplossingen, de veiligheid van de gasten evenzeer verzekerd wordt.

6. Het komt de federale minister van Binnenlandse Zaken toe u terzake te antwoorden. Het komt mij echter voor dat u verwijst naar een verkeerde regelgeving vermits het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 27 januari 1988 eveneens toelaat dat een lid van de Technische Commissie Brandveiligheid de gevraagde afwijkingen ter plaatse mag onderzoeken.

7. De regelgeving voor brandveiligheid voor de instellingen waarvoor ik bevoegd ben, kwam tot stand met de deskundige medewerking van de brandweerdiensten. Voor alle aanpassingen en/of aanvullingen wordt een advies ingewonnen.

8. Binnen de federale staat, de gewesten en de gemeenschappen is het nu éénmaal een feit dat dezelfde problematieken zich soms voordoen bij meerdere instanties. Dit is niet alleen een probleem voor de brandveiligheidsregelgeving. Wat deze laatste regelgeving betreft wil ik toch wijzen op een grote gelijkenis van de bestaande voorschriften zowel qua terminologie, structuur van de teksten en algemeenheid van de voorschriften. Het feit dat de brandweerdiensten in de meeste gevallen deel uitmaken bij de redactie van de teksten is daar niet vreemd aan.

   Ik wil trouwens verwijzen naar mijn initiatief om - via een nieuw koepeldecreet 'logies' - verder te werken aan administratieve vereenvoudiging, maar ook aan de eenvormigheid van de geldende procedures en regels. Naar aanleiding

van het uittekenen van het nieuwe koepeldecreet logies wil ik uitdrukkelijk oog hebben voor maatregelen die, bij betrokkenheid van externen bij (het advies in) beroepsprocedures in het kader van het door Toerisme Vlaanderen gevoerde vergunningenbeleid, een volstrekt integriteitsbeleid waarborgen

9. Ik verwijs naar het Vlaams regeerakkoord dat inderdaad vermeldt dat de Vlaamse regering de overdacht van de organisatie van en het beleid inzake brandweer naar Vlaanderen zal verdedigen.